05/12/2022

Η χειροτονία του Επισκόπου Κρατείας Γεωργίου στη Βενετία

Οικουμενικό Πατριαρχείο / Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό του Αγίου Γεωργίου των Ορθοδόξων Ελλήνων Βενετίας τελέσθηκε χθες η εις Αρχιερέα Χειροτονία του Θεοφιλεστάτου εψηφισμένου Επισκόπου Κρατείας κ. Γεωργίου (Αντωνοπούλου), Βοηθού Επισκόπου του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ιταλίας κ. Πολύκαρπου για τον

Ιταλικό Νότο με έδρα την Νεάπολη.

Μετά του χειροτονήσαντος Κυριάρχου Μητροπολίτη αγίου Ιταλίας συλλειτούργησαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες **Ελβετίας** κ. Μάξιμος και **Σισανίου** και Σιατίστης κ. Αθανάσιος.

Παρακάτω διαβάστε ολόκληρη την **Προσφώνηση** του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ιταλίας κ. Πολύκαρπου κατά την εις Επίσκοπον Χειροτονία του Θεοφιλέστατου Εψηφισμένου Επισκόπου της Πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Επισκοπής Κρατείας κ. Γεωργίου Αντωνόπολου:

(Βενετία, Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Γεωργίου τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2022)

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κρατείας κύριε Γεώργιε!

Προβλήσει καί προτάσει τῆς Ταπεινότητός μου, ὡς τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, ἐγκρίσει καί εὐλογίᾳ τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Βαρθολομαίου, ψήφῳ δέ καί δοκιμασίᾳ τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν, τῶν Ὑπερτίμων καί Ἐξάρχων τῶν συγκροτούντων τήν περί τήν Αὐτοῦ Θειοτάτην Παναγιότητα Ἁγίαν καί Ἱεράν Σύνοδον, καλεῖσαι ἐντός ὀλίγων λεπτῶν νά ἀνέλθῃς εἰς τήν ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς φρικτῆς Ἱερωσύνης καί νά λάβῃς, διά τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ἐμοῦ καί τῶν συλλειτουργῶν μου Ἀδελφῶν ἁγίων Ἀρχιερέων, τήν χάριν καί τήν δωρεάν τοῦ

Ἐπισκόπου τῆς Μητρός Μεγάλης Ἐκκλησίας, καθιστάμενος Ἀρχιερεύς αὐτῆς ὑπό τόν ψιλόν τίτλον τῆς πάλαι ποτέ διαλαμψάσης Ἐπισκοπῆς Κρατείας.

Ὁ τίτλος αὐτός ἐπελέγη εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ ἀμέσου Προκατόχου μου ἀειμνήστου Μητροπολίτου Γενναδίου Ζερβοῦ, τόν ὁποῖον οὗτος ἔφερεν ἐπί εἴκοσι ἓξ (26) ἔτη, διακονήσας ὡς βοηθός ἐπίσκοπος μέ ἕδραν τήν Νεάπολιν τῶν Εὐβοέων, τήν καί Παρθενόπην ἀρχικῶς τῶν Ῥοδίων, τῆς τότε Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αὐστρουγγαρίας καί Ἐξαρχίας Ἰταλίας.

Ζεῖς ὄντως μίαν μεγάλην, τήν ὑπερτάτην καί μοναδικήν, θά ἔλεγον, στιγμήν τῆς ζωῆς σου. Εἰσέρχεσαι, τό τρίτον, εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων διά νά λάβῃς τήν Ἀρχιερωσύνην, ἡ ὁποία συνιστᾷ τήν ὑπερτάτην καί τελειοτάτην Ἱερωσύνην. Καί ἀναλαμβάνεις τήν ἱεράν ὑποχρέωσιν νά συμβάλῃς ὡς βοηθός μου ἐπίσκοπος εἰς τήν πορείαν τῆς Τοπικῆς μας Ἐκκλησίας διά τήν μαρτυρίαν τῆς Ἀληθείας εἰς μίαν

στρατηγικήν περιοχήν διά τήν Μητέρα Ἐκκλησίαν καί τό Γένος τῶν Ρωμαίων, ὡς εἶναι αὐτή τῆς Καμπανίας εἰδικῶς καί τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου γενικῶς, ἡ ὁποία ταυτίζεται μέ τήν ἐνδοξον Μεγάλην Ἑλλάδα.

Εὐτυχῶς δι’ ἐσέ ὑπάρχουν τά ἐχέγγυα διά μίαν ζηλωτήν καί εὔορκον ἐπισκοπικήν πλέον διακονίαν εἰς τήν περαιτέρω πορείαν τῆς ζωῆς σου ὡς κληρικοῦ. Αἱ θεολογικαί σπουδαί σου εἰς Ἀθήνας, ἡ ὑπηρεσία σου ὡς διακόνου καί γραμματέως εἰς τήν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπήν Θυατείρων καί Μεγάλης Βρεταννίας εἰς τό Λονδῖνον, αὐτή εἰς τήν Θρησκευτικήν Ὑπηρεσίαν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων τῆς Πατρίδος Ἑλλάδος εἰς τάς Ἀθήνας, ἀλλά πρό πάντων ἡ 25ετής, λίαν εὐδόκιμος καί καρποφόρος θυσιαστική διακονία καί προσφορά σου ὡς Ἱερατικῶς Προϊσταμένου τῆς μεγαλωνύμου καί ἱστορικῆς Ἐκκλησίας καί Ἀδελφότητος τῶν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου τῶν Ἑλλήνων τῷ Ἔθνει εἰς Νεάπολιν, ἐγγυῶνται διά τήν ἐπιτυχίαν τῆς νέας ἀποστολῆς σου ὡς βοηθοῦ ἐπισκόπου τῆς Ταπεινότητός μου.

Ἐνθυμοῦμαι αὐτήν τήν ὥραν τήν ἐλευσίν σου, τόν Φεβρουάριον τοῦ 1998, νεο-χειροτονηθείς Πρεσβύτερος-Ἀρχιμανδρίτης, εἰς τήν Βενετίαν διά νά συναντήσῃς καί γνωρίσῃς τόν ἀείμνηστον Μητροπολίτην Γεννάδιον, πρίν πορευθῇς εἰς τήν Νεάπολιν. Ἐγώ, ὡς Πρωτοσύγκελλος, σέ παρέλαβον καί σέ ὡδήγησα εἰς τόν Μητροπολίτην μας Γεννάδιον καί ἐγώ σέ κατευόδωσα εἰς τό τρένον διά τήν Νεάπολιν. Ἔκτοτε συνεδέθημεν μετ’ ἀδελφικῆς φιλίας καί ἐπικοινωνίας, ἡ ὁποία δέν ἔπαυσεν οὔτε καί κατά τήν διάρκειαν τῆς 14ετοῦς ἀπουσίας μου εἰς τήν Μαδρίτην, ὡς Μητροπολίτης Ἱσπανίας καί Πορτογαλίας.

Ἐπανελθών εἰς τήν Ἰταλίαν, ὡς Μητροπολίτης καί Ποιμενάρχης τῆς τοπικῆς Ἐπαρχίας τοῦ πανιέρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, εὗρον τήν Μητρόπολίν μας διάφορον ἀπό ἐκείνην πού ἄφησα πορευόμενος τόν Ἰούνιον τοῦ 2007 εἰς τήν Ἰβηρικήν Χερσόνησον ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης τῆς ἐκεῖ νεοπαγοῦς Ἐπαρχίας τῆς Μητρός Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐτριπλασιάσθη εἰς ἐνορίας, μονάς, κληρικούς, περιουσιακά στοιχεῖα καί ἐσύναψεν Intesa/Συμφωνίαν μέ τό Ἰταλικόν Κράτος. Καί ὅλα αὐτά χάριν εἰς τόν ἄμεσον Προκάτοχόν μου, τόν ἀπό Κρατείας, ἀείμνηστον Μητροπολίτην Ἰταλίας καί Μελίτης κυρόν Γεννάδιον Ζερβόν, τόν ὁποῖον ὑπηρέτησα ἐπί ἕνδεκα (11) ἔτη ὡς Πρωτοσύγκελλος καί τοῦ ὁποίου καθίσταται ἡ Θεοφιλεστάτη Ἀγάπη σου διάδοχος ὡς Κρατείας εἰς τήν Νεάπολιν, ὅπως ἀκριβῶς οὗτος πρό πεντήκοντα δύο (52) ἐτῶν.

Οὕτως, ὅταν ἐπαρουσιάσθη ἡ πρακτική ἀνάγκη ἐκλογῆς καί καταστάσεως βοηθῶν ἐπισκόπων, ἡ Ταπεινότης μου πρῶτον ἐπέβλεψεν εἰς Σέ, ἀγαπητέ μοι Γεώργιε, τόν ἀδελφόν συμπρεσβύτερον τό πρότερον καί τώρα πιστόν καί ἀφοσιωμένον κληρικόν μου. Εὐχομαι καί προσεύχομαι νά φανῇς ἀντάξιος τῶν χρηστῶν ἐλπίδων, τῶν

προσδοκιῶν καί τῆς ἐμπιστοσύνης τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου. Γνωριζόμεθα καλῶς εἴκοσι πέντε (25) ὁλόκληρα ἔτη καί ἐξετίμησα τήν φιλίαν, τήν ἐκτίμησιν, τήν ἀφοσίωσιν, τήν πιστότητα, τήν ἐντιμότητα καί τήν ὑπακοήν σου ἀπέναντί μου, ἀλλά πρό παντός τήν μετ' ἐνθέου ζήλου καί ὑποδειγματικῆς ἐργατικότητος πολύκαρπον καί καλλίκαρπον, κατά τρόπον ὅλως ἀθόρυβον καί ταπεινόν, διακονίαν σου εἰς τήν πρωτεύουσαν τοῦ Ἰταλικοῦ Νότου καί τήν εὐρυτέραν περιοχήν της, ἐν μέσῳ, μάλιστα, ποικίλων δυσκολιῶν καί ἀντιξοοτήτων, πειρασμῶν καί θλίψεων, καταστάσεις πού πάντοτε ἀντιπαρέρχεσο, διότι ὁ καλέσας σε Κύριος εἶναι ἰσχυρότερος τῶν δυσκολιῶν καί τῶν πειρασμῶν, τῶν θλίψεων καί τῶν ποικίλων σταυρῶν.

Μήν λησμονῇς ὅτι δέν προάγεσαι, ἀλλά ἀποστέλλεσαι εἰς νέαν θυσιαστικήν διακονίαν καί ἀγῶνα. Δέν σέ φοβοῦμαι. Εἶσαι ἱκανός, δραστήριος καί ἔμπειρος, πρό πάντων δέ ὑπάκουος εἰς τά κελεύσματα τῆς Ἐκκλησίας, ὡς αὐτά ἐκφράζονται διά τοῦ κυριάρχου Μητροπολίτου καί Ποιμενάρχου σου, τοῦ ὁποίου καθίστασαι βοηθός ἐπίσκοπος διά τόν Ἰταλικόν Νότον, μέ ἕδραν τόν παλαίφατον Ναόν τῆς μεγαλωνύμου καί ἱστορικῆς Ἐκκλησίας καί Ἀδελφότητος τῶν Ἁγίων Πέτρου καί Παύλου τῶν Ἑλλήνων τῷ Ἔθνει εἰς Νεάπολιν, τό καύχημα τοῦτο τῆς Ἰταλιωτικῆς Ρωμηοσύνης καί ὁλοκλήρου τῆς ἐκτός τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς Ἑλληνοφώνου Ὀρθοδοξίας.

Τήν Ἀδελφότητα νά τήν προσέχῃς καί νά τήν φροντίζῃς καί πάντοτε νά τελῇς εἰς ἁρμονικήν συνεργασίαν μαζί της. Ὡς Ἐκκλησία καί ὡς Γένος, ἀλλά καί ἀμφότεροι ὡς κληρικοί, ἐγώ ὡς Μητροπολίτης καί ἐσύ ὡς Ἱερατικῶς μέχρι τώρα καί Ἀρχιερατικῶς ἀπό τοῦδε Προϊστάμενός της, τῆς ὀφείλομεν πολλά. Ὡς σάρκα ἐκ τῆς σαρκός μας καί ὀστοῦν ἐκ τῶν ὀστέων μας θά πρέπῃ νά τήν ἀντιμετωπίζομεν, ἔχοντες κατά νοῦν πάντοτε, ὡς ὑπεύθυνοι ἐκκλησιαστικοί ἄνδρες, τήν προάσπισιν τῶν ἱερῶν καί δικαίων συμφερόντων τοῦ εὐσεβοῦς Ρωμαϊκοῦ Γένους μας καί τήν διαφύλαξιν τοῦ κύρους καί τῆς ἀληθείας τῆς μαρτυρικῆς Μητρός καί Τροφοῦ του Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως-Νέας Ρώμης.

Λοιπόν, ἀδελφέ Γεώργιε, πορεύου καί πάλιν εἰς τήν Νεάπολιν. Ὅπως πρό εἴκοσι πέντε (25) ἐτῶν σέ κατευόδωσα ὡς Πρωτοσύγκελλος καί συμπρεσβύτερος ἀπό ἐτοῦτο ἐδῶ τό ἱστορικόν Campo τῶν Ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τῆς Γαληνοτάτης ὡς ἱερέα, ἔτσι καί τώρα σέ κατευοδῶ ὡς βοηθόν μου ἐπίσκοπον, μέ τήν διάπυρον εὐχήν καί προσευχήν νά ἀναδειχθῇς ἄξιος τοῦ σπουδαίου ὀνόματός σου, γεωργῶν τόν εἰς τόν Ἰταλικόν Νότον Ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου μας καί ἐπισκοπῶν ἐπ' αὐτόν μέ υἱϊκήν ὑπακοήν, ἀπόλυτον ἀφοσίωσιν καί εὐγνωμοσύνην πολλήν πρός τόν ὁρισθέντα ὑπό τῆς Μητρός Μεγάλης Κωνσταντινοπολίτιδος Ἐκκλησίας Μητροπολίτην καί Ποιμενάρχην αὐτοῦ καί ἐσοῦ.

Καί νῦν εἴσελθε εἰς τά Ἅγια τῶν Ἁγίων μετά φόβου Θεοῦ διά νά λάβῃς Πνεῦμα Ἅγιον καθοδηγοῦν, ἐνισχῦον, φωτίζον καί παραμένον ἐν σοί πάσας τάς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Ἀμήν!